

מ"ת 10069/06/16 - מדינת ישראל נגד י א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

14 יוני 2016

מ"ת 10069-06-16 מדינת ישראל נ'
א(עציר)

תפ 10047-06-16

בפני כב' השופטת דנה אמיר

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

י א (עציר)

המשיבים

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד נעמה פנן

ב"כ המשיב עו"ד שי אורן

המשיב - בליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו גניבה, ניסיון הונאה בכרטיס חיוב, גניבת כרטיס חיוב והתפרצות למגורים. עניינו של המשיב הופנה לפסיכיאטר המחוזי לבחינת כשירותו.

התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית לפיה המשיב אינו כשיר לעמוד לדין.

כמצוות המחוקק בתיקון 8 לחוק לטיפול בחולי נפש, בחנתי קיומן של ראיות לכאורה, עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי קיימות ראיות לכאורה מכוח חזקה תכופה באשר לעבירת התפרצות למגורים לגביה חלק ב"כ המשיב באשר לקיומן של ראיות לכאורה. לצורך כך עיינתי בתיק החקירה בהודעת המתלוננת מיום 1.6 וכן באישור חברת האשראי בדבר השימוש שנעשה בכרטיס האשראי בסמוך לאותה התפרצות.

אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה באשר לעבירות הנוספות המיוחסות בכתב האישום.

במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיב אינו כשיר כיום לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשם יופסקו;

2. הנאשם יאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז;

3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין, מדובר בפרק זמן מירבי של 7 שנים. נתתי דעתי לבקשת ב"כ המשיב לקצוב את התקופה, כידוע קיימת מחלוקת פוסקים בעניין. לטעמי, נוכח תכלית החוק והעובדה שקציבת התקופה נועדה על מנת שלא יישכח נאשם באשפוז, כאשר בפני הועדה הפסיכיאטרית להחליט מתי יכול להשתחרר נאשם מאשפוז, והיא הגורם המקצועי, המוסמך והקובע, מצאתי לקבוע את התקופה המירבית.

ראו בהקשר זה ת.פ. 59343-02-15. עוד אציין כי לא ברור לי כיצד ניתן לקיים דיון ענייני, סוג של טיעון לעונש, כאשר הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין ולהיות מיוצג על ידי סניגור, מה גם שהמאשימה יכולה לאחר שחרורו של הנאשם לעתור לחידוש ההליכים, או לחדש ההליכים על פי העניין, ובמקרה כזה, ככל שתתברר שאלת ביצוע העבירות על ידו וייקבע שאכן ביצען, הרי שיתקיימו טיעונים לעונש. ברי, כי המחוקק לא התכוון לקיים "שני הליכי טיעונים לעונש" - פעם אחת בעת אשפוזו ופעם שניה ככל שיחודשו ההליכים נגדו. ראו בהקשר זה גם ת"פ 59511-02-16 מהעת האחרונה.

4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית ולעו"ד מיטל סטי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשם בפני הועדה הפסיכיאטרית.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחוזי ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהליכים בפני הועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

המזכירות תסרוק החלטתי זו לתיק העיקרי.

נרשמת בקשת המשיב לבצע שיחות טלפון מבית החולים.

ניתנה והודעה היום ח' סיוון תשע"ו, 14/06/2016 במעמד הנוכחים.

דנה אמיר, שופטת